

บทที่ 2

ทบทวนเอกสาและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 การสมรส (นางสาวอรุณี แจ้คำ, พ.ศ. 2011)

การสมรสนั้นก็คือ การที่ชายหญิง 2 คน ตกลงปลงใจที่จะใช้ชีวิตคู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาซึ่งตามกฎหมายปัจจุบันนั้น กำหนดว่าการสมรสต้องมีการจดทะเบียนสมรส จึงจะมีผลตามกฎหมาย ดังนั้น ถ้าไม่มีการจดทะเบียนสมรส แม้จะมีการจัดงานพิธีมงคลสมรสใหญ่โตเพียงใด กฎหมายก็ไม่ถือว่าชายหญิงคู่นั้นได้ทำการสมรสกันเลย การจดทะเบียนสมรสนั้น ให้ไปจดกับนายทะเบียนที่ว่าการอำเภอ หรือเขต โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใดๆ เลย และต้องมีการแสดงถึงความยินยอมของทั้ง 2 ฝ่าย ว่าต้องการที่จะทำการสมรสกันต่อหน้านายทะเบียนด้วย แล้วให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้

2.1.1 ประโยชน์ของการจดทะเบียนสมรส

1. เป็นหลักประกันความมั่นคงได้ว่า ถ้าได้มีการจดทะเบียนแล้ว คู่สมรสอีกฝ่ายจะไปจดทะเบียนสมรสนั้นอีกไม่สามารถทำได้
2. ได้รับการลดหย่อนค่าภาษีเงินได้
3. ในกรณีที่เป็นการผิดที่กระทำระหว่างสามีภรรยา เช่น สามี หรือภรรยา ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งลักทรัพย์ของอีกฝ่ายหนึ่ง หรือในความผิดฐานอื่น เช่น นื้อ โกง ยักยอก ทำให้เสียทรัพย์ หรือบุกรุก ซึ่งมีผลคือ สามีหรือภรรยา นั้นไม่ต้องรับโทษตามกฎหมาย
4. ในเรื่องอำนาจในการดำเนินคดีอาญาแทนถ้าสามีภรรยาถูกทำร้ายถึงตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถฟ้องคดีได้เอง ภรรยาหรือสามีที่ยังมีชีวิตอยู่ (ที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย) สามารถร้องทุกข์ ต่อตำรวจหรือฟ้องศาลแทนได้ แต่อย่างไรก็ตาม ต้องเป็นกรณีที่ผู้ตายหรือผู้บาดเจ็บไม่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดด้วย นอกจากนี้ ในคดีหมิ่นประมาทที่กระทำต่อสามีหรือภรรยา ถ้าต่อมาสามีหรือภรณานั้นได้ตาย ก่อนร้องทุกข์ ภรรยาหรือสามีที่ยังมีชีวิตอยู่ก็ร้องทุกข์หรือ ฟ้องหมิ่นประมาทได้เองด้วย เพราะกฎหมายให้ถือว่า เป็นผู้เสียหาย
5. ถ้าคู่สมรสเป็นผู้เยาว์ที่มีอายุ ๑๗ ปีขึ้นไป เมื่อได้จดทะเบียนสมรสแล้ว กฎหมายถือว่า ผู้นั้นได้บรรลุนิติภาวะแล้ว และสามารถทำกิจการงานต่างๆ ได้เอง

2.1.2 คุณสมบัติของผู้ที่จะขอจดทะเบียนสมรส

1. ต้องมีอายุครบ 17 ปีบริบูรณ์
2. ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือไร้ความสามารถ
3. ไม่เป็นญาติสืบสายเลือดโดยตรงขึ้นไปหรือลงมา
4. ไม่เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดา
5. ผู้รับบุตรบุญธรรมจะสมรสกับบุตรบุญธรรมไม่ได้

2.2 การตรวจลงตรา หรือ วีซ่า (อาสาสมัครวิกิพีเดีย, พ.ศ.2017)

การตรวจลงตรา หรือ วีซ่า (Visa) เป็นเอกสารซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งภายใต้การพิจารณาของประเทศนั้นๆ แต่เพียงผู้เดียว เพื่อเป็นการแสดงว่าได้อนุญาตให้ต่างด้าวบุคคลนั้นสามารถเดินทางเข้าประเทศผู้ได้ออกตรวจลงตรานั้น ได้ ภายในช่วงระยะเวลาและขอบเขตของจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ในการยื่นคำร้องขอรับการตรวจลงตรา ใช้แสดงต่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองขณะเดินทางเข้าประเทศผู้ออกตรวจลงตรา

ปกติแล้วจะมีการประทับตรวจลงตราไว้ในหนังสือเดินทาง อาจเป็นในรูปแบบแผ่นสติ๊กเกอร์ ตราประทับ หรืออาจอยู่ในรูปเอกสารอื่นใดที่ไม่ได้ประทับลงในหนังสือเดินทางในปัจจุบันการตรวจลงตราในบางประเทศเป็นแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ผ่านเครือข่ายในระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งจะไม่ปรากฏเครื่องหมายใดๆ ในหนังสือเดินทาง หรือไม่มีเอกสารที่แสดงถึงการได้รับตรวจลงตราแล้ว การตรวจลงตราอาจเป็นเอกสารที่แสดงว่าบุคคลหนึ่งได้รับอนุญาตให้เดินทางเข้าหรือเดินทางออกจากพื้นที่ของประเทศอันเป็นของผู้ออก

ในครั้งอดีตก่อนสงครามโลกไม่ต้องใช้การตรวจลงตรา ครั้งที่มีสงครามจึงทำให้เกิดความหวาดกลัวในเรื่องสายลับจึงทำให้ประเทศต่างๆ จำเป็นต้องทำการตรวจสอบบุคคลก่อนที่จะอนุญาตให้เดินทางเข้าสู่ประเทศของตน

2.2.1 ประเภทของวีซ่า

1. วีซ่าเดินทางผ่าน (Transit Visa) จะมีอายุประมาณ 5 วัน เพื่อเป็นทางผ่านไปยังประเทศอื่นที่เป็นจุดหมายอันไม่ใช่ประเทศที่ได้รับอนุญาต
2. วีซ่าท่องเที่ยว (Tourist Visa) เป็นวีซ่าที่มีจุดประสงค์ในการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวหรือสันทนาการ โดยไม่มีกิจกรรมทางธุรกิจมาเกี่ยวข้องระหว่างการเดินทาง
3. วีซ่าธุรกิจ (Business Visa) เป็นวีซ่าเพื่อวัตถุประสงค์ในการทำการค้าหรือติดต่อธุรกิจในประเทศผู้ออกวีซ่า หรือกิจกรรมอื่นใดอันเกี่ยวกับการทำธุรกิจ ในบางประเทศจะมีการรวมเอาการจ้างงานอย่างถาวรไว้ในการอนุญาตนี้ด้วย
4. วีซ่าทำงาน ชั่วคราว (Temporary Worker Visa) เป็นวีซ่าที่แสดงว่าบุคคลนั้นได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศนั้นได้ชั่วคราวตามเงื่อนไขที่ระบุเอาไว้ในวีซ่า ส่วนใหญ่วีซ่าชนิดนี้ มีขั้นตอนวิธีปฏิบัติมาก การได้มาซึ่งวีซ่าจึงค่อนข้างยาก แต่มีช่วงเวลาการได้รับอนุญาตที่ยาวนานกว่าวีซ่าธุรกิจ
5. วีซ่า ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง (On-Arrival Visa) เป็นวีซ่าที่ได้รับเมื่อเดินทางถึงประเทศที่เป็นจุดหมายการเดินทาง ซึ่งจะได้รับตรงจุดตรวจคนเข้าเมือง
6. วีซ่าคู่สมรส หรือวีซ่าแต่งงาน (Spouse Visa, Partner Visa, Marriage Visa) เป็นวีซ่าที่อนุญาตให้คู่แต่งงานไม่ว่าชายหรือหญิง ที่เป็นคู่สมรสของผู้ถือสัญชาติของประเทศนั้น ๆ สามารถเดินทางเข้าสู่ประเทศของอีกฝ่ายหนึ่งและพำนักได้ถาวรตามบุคคลในครอบครัว
7. วีซ่าคู่หมั้น (Prospective Marriage Visa, settlement Visa) เป็นวีซ่าที่อนุญาตให้คู่แต่งงานไม่ว่าชายหรือหญิง ที่มีความประสงค์จะเดินทางเข้าไปพำนักอยู่ในประเทศตามสัญชาติของอีกฝ่ายและจะต้องทำการสมรสผู้ถือสัญชาติของประเทศดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดตามวีซ่า และสามารถเดินทางเข้าสู่ประเทศของอีกฝ่ายหนึ่งและพำนักได้ถาวรตามบุคคลในครอบครัว
8. วีซ่านักเรียน (Student Visa) เป็นวีซ่าซึ่งอนุญาตให้ทำการเรียนในประเทศที่ได้รับวีซ่านักเรียนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ในบางประเทศอาจใช้วีซ่าท่องเที่ยวแทน
9. วีซ่าท่องเที่ยวและทำงาน (Working Holiday Visa) เป็นวีซ่าที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศผู้เป็นภาคี มีสาระสำคัญคือ สามารถเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวและทำงานภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้

10. วีซ่าการทูต (Diplomatic Visa) เป็นวีซ่าที่อนุญาตให้แก่ผู้ที่ถือหนังสือเดินทางทางการทูตหรือเพื่อการของรัฐของประเทศนั้น ๆ
11. วีซ่านักเขียน (Journalist Visa) เป็นวีซ่าที่อนุญาตให้กับนักเขียนหรือผู้สื่อข่าวจากหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับ

2.3 หนังสือเดินทาง (อาศาสัมครวิกิพีเดีย, พ.ศ.2015)

หนังสือเดินทาง (Passport) เป็นเอกสารที่ออกโดยรัฐบาลสำหรับยืนยันตัวตนบุคคลในการเดินทางระหว่างประเทศ โดยปกติแล้วประกอบไปด้วยข้อมูลส่วนบุคคล

2.3.1 หนังสือเดินทางไทย

เป็นหนังสือเดินทางที่ออกให้เฉพาะประชาชนไทยเท่านั้น โดยกองหนังสือเดินทางกระทรวงการต่างประเทศ อาจจะทำออกในประเทศไทยสถานเอกอัครราชทูตในต่างประเทศ หรือสถานกงสุลไทยทั้งหมด 86 แห่ง

2.3.2 ชนิดของหนังสือเดินทางประเทศไทย

หนังสือเดินทางประเทศไทยในปัจจุบันมี 4 ประเภท

1. หนังสือเดินทางธรรมดา (หน้าปกสีน้ำตาล)

ออกให้สำหรับประชาชนทั่วไป หนังสือเดินทางมีอายุไม่เกิน 5 ปี

2. หนังสือเดินทางราชการ (หน้าปกสีน้ำเงินเข้ม)

หนังสือเดินทางมีอายุไม่เกิน 5 ปี ผู้ถือต้องใช้ในราชการเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ในการเดินทางส่วนตัว โดยมีข้อกำหนดออกเฉพาะข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่จัดตั้งตามรัฐธรรมนูญ สมาชิกรัฐสภาซึ่งเดินทางไปราชการในต่างประเทศ และบุคคลอื่นใดที่เดินทางไปราชการตามที่กระทรวงการต่างประเทศอนุมัติ

3. หนังสือเดินทางทูต (หน้าปกสีแดงสด)

ประเภทนี้จะมีอายุไม่เกิน 5 ปี ไม่สามารถต่ออายุเพิ่มได้ มีข้อกำหนดออกให้เฉพาะบุคคลดังต่อไปนี้

1. พระบรมวงศ์และพระนัดดาในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
2. พระอนุวงศ์ชั้นพระองค์เจ้าและคู่สมรส
3. พระราชวงศ์และบุคคลสำคัญที่ราชเลขาธิการขอไปเป็นกรณีพิเศษ
4. ประธานองคมนตรี และองคมนตรี
5. นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี
6. ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา
7. ประธานศาลฎีกา รองประธานศาลฎีกา และประธานศาลอุทธรณ์
8. ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และประธานศาลปกครองสูงสุด
9. อดีตนายกรัฐมนตรี และอดีตรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศ
10. ผู้บัญชาการทหารสูงสุด และ ผู้บัญชาการเหล่าทัพ
11. ข้าราชการที่มีตำแหน่งทางการทูต ซึ่งเดินทางไปราชการในต่างประเทศ
12. ข้าราชการที่มีตำแหน่งทางการทูต ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ ณ ส่วนราชการในต่างประเทศ คู่สมรส และบุตรในประเทศที่ประจำอยู่หรือทำการศึกษาอยู่ในประเทศอื่น แต่บุตรจะต้องอายุไม่เกิน 25 ปี
13. คู่สมรสที่ร่วมเดินทางไปกับบุคคลดังกล่าวในข้อ 2-8
14. บุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือภายใต้พันธกรณีระหว่างประเทศ หรือภายใต้สถานการณ์พิเศษที่มีความจำเป็น หรือเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของประเทศไทย

4. หนังสือเดินทางชั่วคราว (หน้าปกสีเขียว)

หนังสือเดินทางชั่วคราว อายุ 1 ปี จะออกให้ในกรณีที่คนไทยทำหนังสือเดินทางสูญหายหรือหมดอายุ และมีความจำเป็นเร่งด่วนจะต้องเดินทางไปต่างประเทศ โดยไม่อาจรอการออกหนังสือเดินทาง E-Passport ได้ อย่างไรก็ตาม หนังสือเดินทางชั่วคราวมีข้อจำกัดคือ ไม่มี machine readable bar code ซึ่งหากนำไปขอวีซ่า บางประเทศอาจไม่ยอมรับ

นอกจากนี้ ยังมีอีก 2 ประเภทพิเศษ คือ

หนังสือเดินทางพระ

ออกให้สำหรับพระภิกษุและสามเณรที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปต่างประเทศตามนัยระเบียบมหาเถรสมาคม

หนังสือเดินทางเพื่อไปประกอบพิธีฮัจญ์

ออกให้ชาวมุสลิมที่เพื่อเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ หนังสือเดินทางประเภทนี้จะมีอายุ 2 ปี เท่านั้น

รูปภาพที่ 2.1 หนังสือเดินทาง 4 ประเภท

2.3.3 หนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์

หนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์ หรืออี-พาสปอร์ต (e-passport) หรืออาจจะเรียกว่า หนังสือเดินทางที่บันทึกข้อมูลทางชีวภาพ (biometric passport) เป็นหนังสือเดินทางรูปแบบใหม่ที่มีคุณลักษณะเฉพาะทางเทคนิค โดยปฏิบัติตามข้อกำหนดขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) ทางกองหนังสือเดินทางเริ่มให้บริการได้ครั้งแรกเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 แต่เปิดให้บริการเฉพาะผู้ทำหนังสือเดินทางประเภททูตและราชการเท่านั้น ต่อมาเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2548 เปิดให้บริการสำหรับประชาชนทั่วไปเพียงวันละ 100 เล่มเฉพาะที่กรมกงสุล และเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2548 เปิดให้บริการหนังสือเดินทางรูปแบบใหม่นี้ได้มีรูปแบบทุกแห่งและทุกประเภทหนังสือเดินทาง ในปัจจุบันหนังสือเดินทางรูปแบบใหม่นี้มีการใช้อย่างกว้างขวางในหลายประเทศเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย สิงคโปร์ มาเลเซีย และอื่น ๆ

ความแตกต่างระหว่างหนังสือเดินทางรุ่นเดิมและหนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์รุ่นใหม่

ความแตกต่างของหนังสือเดินทางสองรุ่นนี้มี 2 ส่วนหลัก ๆ คือ

1. มีการบันทึกข้อมูลชีวภาพ (biometric data) ได้แก่ลายพิมพ์นิ้วมือทั้งสองข้าง (ทั่วไปจะเป็นนิ้วชี้ข้างซ้ายและขวา) โครงสร้างใบหน้าลงไว้ในไมโครชิพแบบ RFpID ที่ฝังอยู่ในหนังสือเดินทาง

2. หนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์สามารถอ่านข้อมูลที่มีการบันทึกข้อมูลทางชีวภาพของผู้ถือหนังสือเดินทางได้ด้วยเครื่องอ่าน (Machine Readable Passport) โดยมีการตรวจพิสูจน์โดยอัตโนมัติในการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างหนังสือเดินทางกับผู้ถือหนังสือเดินทาง

อีกทั้งยังมีข้อแตกต่างอื่นๆ เช่น

1. หนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์จะไม่สามารถต่ออายุได้เหมือนหนังสือเดินทางรุ่นเดิม โดยจะเป็นการออกหนังสือเดินทางเล่มใหม่แทนเล่มเดิม

2. หนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์จะไม่อนุญาตให้ลงบันทึกแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงข้อความใด ๆ เช่นการขอเปลี่ยนชื่อ/นามสกุล ของผู้ถือหนังสือเดินทางลงในเล่มหนังสือเดินทาง เพื่อป้องกันข้อมูลขัดแย้งกันระหว่างข้อมูลในหนังสือเดินทางกับข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วในไมโครชิพซึ่งอาจทำให้หนังสือเดินทางขาดความน่าเชื่อถือ

3. หนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์ทุกประเภทจะมีให้เลือกเพียงแบบเดียวคือแบบจำนวน 50 หน้า โดยไม่สามารถเพิ่มเติมหน้าได้ ต่างจากแบบเดิมที่มี 32 หน้าและสามารถเพิ่มหน้าได้ตอนหลัง

รูปภาพที่ 2.2 หนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์

ประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นของหนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์

กองหนังสือเดินทางกล่าวไว้ว่าหนังสือเดินทางรูปแบบใหม่นี้มีประโยชน์มากขึ้นในหลายด้านเช่นด้านการป้องกันการปลอมแปลงเนื่องจากต้องปลอมแปลงข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูลทางชีวภาพของผู้ถือหนังสือเดินทางให้ตรงกันสองอย่างซึ่งมีความเป็นไปได้ยากทำให้สามารถสกัดกั้นขบวนการก่อการร้ายข้ามชาติ และปัญหาการลักลอบเข้าเมือง อีกทั้งยังทำให้เวลาในการตรวจสอบข้อมูลผู้ถือหนังสือเดินทางรวดเร็วและแม่นยำมากยิ่งขึ้น สุดท้ายยังช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ของประเทศไทยทำให้หนังสือเดินทางประเทศไทยมีความน่าเชื่อถือ และได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติมากยิ่งขึ้น

2.4 ประเทศเยอรมนี (อาศาศมักรวิกิพีเดีย, พ.ศ.2017)

เยอรมนี (อังกฤษ: Germany; เยอรมัน: Deutschland *ดอยช ลันท*) หรือชื่ออย่างเป็นทางการคือ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (อังกฤษ: Federal Republic of Germany; เยอรมัน: Bundesrepublik Deutschland) เป็นประเทศที่มีการปกครองแบบสหพันธ์สาธารณรัฐแบบมีรัฐธรรมนูญในทวีปยุโรปตอนกลาง โดยเป็นการรวมตัวของรัฐทั้งหมด 16 รัฐ ประเทศนี้มีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยเชิงเสรีภาพและรัฐสวัสดิการ พรมแดนทางทิศเหนือติดทะเลเหนือ เดนมาร์ก และทะเลบอลติก ทิศตะวันออกติดโปแลนด์และเช็กเกีย ทิศใต้ติดออสเตรีย และสวิตเซอร์แลนด์ ทิศตะวันตกติดฝรั่งเศส ลักเซมเบิร์ก เบลเยียม และเนเธอร์แลนด์ มีเมืองหลวงและเมืองใหญ่ของประเทศคือเบอร์ลิน เยอรมนีมีประชากรประมาณ 80 ล้านคนและเป็นประเทศที่มีความหนาแน่นประชากรสูงสุดแห่งหนึ่ง อีกทั้งยังเป็นประเทศที่มีคนย้ายถิ่นมากที่สุดเป็นอันดับสามของโลก หลังจากทีสหรัฐอเมริกาเยอรมนีเป็นปลายทางการย้ายถิ่นที่สองได้รับความนิยมนมากที่สุดในโลก

2.4.1 รัฐในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีทั้ง 16 รัฐ

1. บาเดิน-เว็ร์ทเทมเบิร์ก (Baden-Württemberg)

รัฐนี้ถือได้ว่าเป็นอันดับ 1 ในทวีปยุโรปทางด้านการใช้เทคโนโลยี, การจดลิขสิทธิ์ และมีชื่อเสียงอย่างมากในการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่าง ซึ่งสังเกตได้จากบริษัทต่าง ๆ ที่ตั้งฐานการผลิตที่รัฐแห่งนี้ อาทิเช่น Gottlieb Daimler, Carl Benz และ Robert Bosch เมืองหลวง : ชตุท์ทการ์ท (Stuttgart)

2. บาวาเรีย (Bavaria)

เป็นรัฐที่มีชื่อเสียงทางด้านเบียร์ จนถึงได้ว่าเป็น “BeerState” นอกจากเบียร์แล้ว รัฐนี้ยังผลิตไวน์ในแถบภูมิภาคFranconiaนอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ มากมายอาทิเช่น เทศกาลเบียร์ Oktoberfest, ปราสาท Neuschwanstein และแถบเทือกเขาแอลป์ เมืองหลวง : มิวนิก (Munich)

3.เบอร์ลิน (Berlin)

เป็นเมืองหลวงของประเทศ ตั้งแต่ปี 1990 เป็นศูนย์กลางทางการเมือง, วัฒนธรรม โดยมีเทศกาลหนังเบอร์ลิน ซึ่งรู้จักกันอยู่ทั่วโลก อีกทั้งเบอร์ลินยังเป็นเมืองแห่งการศึกษา เนื่องจากมีสถาบันอุดมศึกษามากที่สุด คือมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น 17 แห่ง และวิทยาลัยศิลปะและดนตรีอีก 6 แห่ง

4.บรันเดนบวร์ก (Brandenburg)

เป็นอีกหนึ่งรัฐที่มีความสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรป่าไม้อย่างมาก มีอุทยานธรรมชาติหลายแห่ง รวมทั้งเขตคุ้มครองภูมิทัศน์ และเขตคุ้มครองชีวภาพ อาทิเช่น เอลป์ทาลเอาเอ, ปาชเปร์วัลด์ นอกจากนี้รัฐบรันเดนบวร์กยังเป็นแหล่งการวิจัยที่สำคัญแห่งหนึ่งในเยอรมนี เนื่องจากมีมหาวิทยาลัยทั้งในเมืองพริกซ์ฟวร์ท, เมืองคอทบุส และพอทส์ดัม วิทยาลัยเฉพาะด้าน 5 แห่ง และศูนย์เทคโนโลยี 15 เมืองหลวง : พอสดาม (Potsdam)

5.เบรเมน (Bremen)

เป็นรัฐที่เล็กที่สุดใน 16 รัฐของประเทศเยอรมัน เป็นศูนย์กลางแห่งหนึ่งในอุตสาหกรรมอาหาร โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงดังนี้ กาแฟ, ชอคโกแลต, แป้ง, ผลิตภัณฑ์จากนม, เครื่องเทศ เป็นต้น นอกจากนี้ที่ศูนย์ยานอวกาศและการบินในเบรเมนยังมีการพัฒนาและก่อสร้างองค์ประกอบหลัก ๆ สำหรับจรวด, ดาวเทียม และเครื่องบินแอร์บัส เมืองหลวง : เบรเมน (Bremen)

6.ฮัมบวร์ก (Hamburg)

เป็นเมืองใหญ่อันดับสองในเยอรมนี และเมืองท่าออกทะเลที่สำคัญที่สุดของเยอรมนี และเป็นศูนย์กลางการค้าต่างประเทศอีกด้วย อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าฮัมบวร์กจะเป็นเมืองอุตสาหกรรมใหญ่ แต่ยังสามารถนับได้ว่าเป็นเมืองที่รักษาธรรมชาติไว้ได้อีกเมืองหนึ่ง ทั้งนี้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งหมดที่เป็นเกษตรกรรม สวน อุทยาน และพื้นที่สีเขียว และอีกร้อยละ 28 ยังเป็นเขตคุ้มครองภูมิทัศน์ และคุ้มครองธรรมชาติ นอกเหนือจากเขตคุ้มครองและอุทยานแล้ว ยังมีต้นไม้ริมถนนอีกกว่า 240,000 ต้นอีกด้วยสถานที่ท่องเที่ยวในฮัมบวร์ก ทั้งการชมทัศนียภาพอันงดงามริมแม่น้ำเอลเบกับแม่น้ำอัสส์เทอร์, ย่านเซนต์ เพรี กับถนนเรเพอร์บาน และ โบสถ์มิเชล เมืองหลวง :Hamburg

7.เฮสเซน (Hesse)

เป็นรัฐที่อยู่ตรงกลางของประเทศ จึงมีทั้งการคมนาคมทางอากาศ, ทางรถไฟ, ทางบก และทางน้ำ ทำอากาศยานไรน์ไมน์ในเมืองฟรังค์ฟวร์ทถือได้ว่าเป็นท่าอากาศยานที่มีผู้โดยสารมากที่สุดเป็นอันดับสองในบรรดาท่าอากาศยานของยุโรปทั้งหมดนอกจากนี้ยังมีเมืองมหาวิทยาลัยซึ่งตั้งอยู่ในภูมิภาคอันงดงามนั่นคือ เมืองมาร์บวร์ก, เมืองกีเซน และเมืองเวทซ์ลาร์ เมืองหลวง :Wiesbaden

8.มกลอนบวร์ก-พอร์พอมเมิร์น (Mecklenburg-Vorpommern)

“ดินแดนหนึ่งพันทะเลสาบ” ประกอบด้วยชายฝั่งทะเลหลายรูปทรง ทั้งเนินเตี้ย และที่ราบท้องทุ่งไร่นา เศรษฐกิจที่สำคัญของรัฐนี้คือการเกษตรกรรม อาทิเช่น ัญพืช, เมล็ดพืชให้น้ำมัน และมันฝรั่ง เนื่องจากร้อยละ 80 ของพื้นที่ทั้งหมดใช้ประโยชน์ทางด้านเกษตรกรรม เมืองหลวง: Schwerin

9.นีเดอร์ซัคเซิน (Niedersachsen)

เป็นรัฐใหญ่อันดับสองของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เกษตรกรรมเป็นเศรษฐกิจหลักของรัฐนีเดอร์ซัคเซิน แต่อย่างไรก็ตามรัฐนี้ยังมีอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ โดยบริษัทโฟล์คส์วาเกน (Volkswagen) ตั้งอยู่ในเมืองโวล์สบวร์ก (Wolfsburg) บริษัทนี้จะมีมูลนิธิโฟล์คส์วาเกน ซึ่งเป็นมูลนิธิเอกชนเยอรมันใหญ่ที่สุด

นอกจากนี้เนเธอร์แลนด์ยังมีมหาวิทยาลัยทั้งหมด 11 แห่ง โดย 2 แห่งจะเป็นมหาวิทยาลัยศิลปกรรม และยังมีวิทยาลัยเฉพาะด้าน 13 แห่ง สถาบันเพื่อการวิจัย 120 แห่ง เมืองหลวง :Hanover

10.นอร์ทไรน์-เวสต์ฟาเลน (North Rhine-Westphalia)

รัฐนี้ถือว่าเป็นรัฐที่มีประชากรหนาแน่นที่สุด โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ ๆ อาทิเช่น โคโลญจน์ (Cologne), บอนน์ (Bonn) เป็นต้น รัฐนี้ได้กลายเป็นศูนย์กลางเทคโนโลยีสภาวะแวดล้อม ชั้นนำแห่งหนึ่งในยุโรป และยังเป็นรัฐแห่งธุรกิจประกันภัย, การเงิน และมหกรรมแสดงสินค้าตลอดจนสื่อต่าง ๆ ในรูปแบบบริษัทมากกว่า 600 แห่ง และบริษัทซอฟต์แวร์อีก 1,300 แห่ง เมืองหลวง : Düsseldorf

11.ไรน์ลันด์-พัลส์ (Rhineland-Pfalz)

รัฐนี้จะมีที่ราบลุ่มของแม่น้ำไรน์ระหว่างเมืองบิงเงิน (Bingen) และเมืองบอนน์ (Bonn) ซึ่งเป็นดินแดนที่มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม และมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มากมาย นอกจากนี้ในแถบที่ราบลุ่มแม่น้ำโมเซลยังเต็มไปด้วยไร่องุ่นสำหรับทำไวน์อย่างมากมายนอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของบริษัทเคมีขนาดใหญ่ BASF ซึ่งเป็นโรงงานเคมีที่ใหญ่ที่สุดในยุโรป และยังมีมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น 4 แห่ง และวิทยาลัยเฉพาะด้าน 10 แห่ง ซึ่งปัจจุบันมีการขยายวิทยาลัยเฉพาะด้านมากกว่า เนื่องจากตอบโจทย์สำหรับการเรียนเพื่อไปทำงานได้ดี เมืองหลวง :Mainz

12.ซาร์ลันด์ (Saarland)

เป็นแหล่งอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเซรามิค รวมถึงการผลิตเครื่องจักรกล และอุตสาหกรรมอื่น ๆ นอกจากนี้รัฐซาร์ลันด์ยังส่งเสริมโครงการวิจัยอันสำคัญโดยเฉพาะ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศกับการสื่อสารการวิจัยวัสดุศาสตร์, วิศวกรรมไฟฟ้า, เทคโนโลยีการผลิต และวิศวกรรมการแพทย์ เมืองหลวง : Saarbrücken

13.ซัคเซิน (Sachsen)

อยู่ทางฝั่งเยอรมันตะวันออก และเป็นแหล่งอุตสาหกรรมมาตั้งแต่ในอดีต แต่เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ และจากการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในเยอรมนีทำให้ปัจจุบันรัฐซัคเซินมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง

ในระดับชนชั้นมากขึ้น นอกจากนี้ปัจจุบันรัฐซัคเซินเป็นรัฐทางฝั่งตะวันออกที่มีโครงสร้างมหาวิทยาลัยที่หลากหลายที่สุด โดยสาขาที่เป็นที่นิยม และโดดเด่นที่สุดของรัฐ คือสาขาวิศวกรรมและวิทยาศาสตร์นอกจากนี้รัฐซัคเซินยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นประวัติศาสตร์ทั้งพระราชวังโมทรทซ์บวร์ค ราแมนเอา, พระราชวังกลางน้ำคัลฟเฟินบัค, สวนแห่งไฮเดเนา-โกรสเชลลิทซ์ และสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ อีกมากมายเมืองหลวง :Dresden

14. ซัคเซิน-อันฮัลท์ (Sachsen-Anhalt)

เป็นรัฐที่มีการผสมผสานทั้งการทำไร่ไถ่ในแถบริมแม่น้ำซาแลกับอุตสาหกรรม การทำกิจกรรมตามทีราวมักเดบวร์และไหล่เทือกเขาฮาร์ซและการทำอุตสาหกรรม โดยส่วนใหญ่แล้วการทำอุตสาหกรรมที่นี่จะเป็นการลงทุนจากต่างประเทศมากกว่าทั้งทางด้านเคมี, อาหาร และยานยนต์ อย่างไรก็ตามที่นี่ยังมีมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ถึง 300 ปีตั้งอยู่นั้นคือ มหาวิทยาลัยฮัลเล-วิทเทนเบอร์ค และยังมีมหาวิทยาลัยที่ได้รับการสถาปนาล่าสุดนั่นคือ มหาวิทยาลัยอ็อทโท-ฟอนกือริเค เมืองหลวง :Magdeburg

15. ชเลสวิก-โฮลชไตน์ (Schleswig-Holstein)

เป็นรัฐเดียวในสาธารณรัฐเยอรมนีที่มีทะเลขนานทั้ง 2 ข้างนั่นคือ ทะเลเหนือกับทะเลบอลติก มีประชากรเบาบาง พิพิธภัณฑ์ในรัฐแห่งนี้มีชื่อเสียงระดับประเทศ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์พระราชวังกอททอร์ฟและพิพิธภัณฑ์กลางแจ็งมอลท์เซ เมืองหลวง :Kiel

16. เซอริงเงน (Thuringen)

มีสภาพภูมิศาสตร์เป็นป่าไม้และหุบเขา ตั้งอยู่ใจกลางประเทศเยอรมนี ครึ่งหนึ่งของพื้นที่ในรัฐนี้ใช้เพื่อประโยชน์ทางเกษตรกรรม มีการเพาะปลูกธัญพืช, ต้นเรพ, มันฝรั่ง และหัวบีทรูท นอกจากนี้ยังถือได้ว่ารัฐแห่งนี้มีการส่งเสริมวิชาการที่เข้มแข็ง ซึ่งมีสถาบันการศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น 4 แห่ง และอีกหลายแห่งของวิทยาลัยเฉพาะด้าน ตลอดจนสถาบันวิจัย 50 แห่ง และศูนย์เทคโนโลยี 20 แห่ง ไม่เพียงแต่ทางด้านวิชาการ ทั้งหลักฐานทางด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ อาทิเช่น ปราสาท, พระราชวัง, พิพิธภัณฑ์, โรงละคร และหอศิลป์ต่าง ๆ ซึ่งกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นิยมอย่างมากในรัฐแห่งนี้ เมืองหลวง :Erfurt